

1,197,486 Kr. mindre i Brændevinsafgift, end der vilde være blevet betalt, hvis det i Aaret 1851 antagne Gjennemsnitsudbytte endnu var rigtigt. Selv om nu Lovforslaget sætter det antagne Udbytte op, vil dog den Mulighed ingentunde være udelukket, at man ved Hjælp af andre Naastoffer, som f. Ex. Mallas, kan forrykke Forholdet mellem det antagne og det virkelige Udbytte til Lab for Statskassen. En sliig Mulighed foreligger derimod ikke ved Produktbeskatningen, som derfor forsaavidt anbefaler sig fra et finantfielt Synspunkt.

I Henseende til Yderne medfører Karrumsbeskatningen dernæst en Uretfærdighed derved, at den lægger den samme Afgift paa en Lønde Karrum uden Hensyn til den større eller mindre Mængde Spiritus, som indvindes deraf, hvilken Mængde kan være i høi Grad, hvorom de Lovforslaget ledsagende Overfigter afgive et tilstrækkeligt Vidnesbyrd, selv om man bortser fra de høieste og laveste Angivelser. At man paa denne Maade ved Karrumsbeskatningen kan komme til at kræve samme Afgift henholdsvis af f. Ex. 18 og 26 Potter Spiritus, er en aabenbar Uretfærdighed. Vel gjøres herimod gjældende, at Beskatningen paa denne Maade virker som en Præmie for den mere intensive Drift; men den Slags Præmier er det ikke Beskatningsmyndighedens Sag at udsætte, da den ikke bør tvinge Driften i en bestemt Retning, men tværtimod overlade den at udfolde sig frit og naturlig overensstemmende med Produktionsforholdenes Krav. Dette Maal naaes netop i videst mulige Omfang ved Udbyttebeskatningen, og derfor bør man ikke blot fra et finantfielt, men ogsaa fra et økonomisk Synspunkt give den Fortrinnet.

Det ovennævnte Mindretal, af hvilket det ene Medlem (Kammeskov) principalt, det andet (Brasch) aldeles subsidiært kan gaa ind paa Udbyttebeskatningen, har dog, selv om den ovenansførte Veitigelse i Henseende til Spiritusmaaleren maatte være opfyldt, yderligere gjort sin Tilslutning til Reformen afhængig af, at Gjærtilvirkningen sondres fra Brænderidriften. Flertallet kan imidlertid ikke anse det for tilladeligt af Beskatningshensyn at forbyde en Forening af Produktionsvirksomheder, der have udviklet sig i Forbindelse med hinanden og derfor ogsaa maa forudsættes at have en naturlig og økonomisk Sammenhæng. Ved den nuværende Beskatning er imidlertid Gjærtilvirkeren mindre godt stillet, da det Karrum, hvoraf der indvindes Gjær, regelmæssig beskattes ligesom det, hvoraf der frembringes Spiritus, og Administrationen kun, indenfor en en vis snævrere Grændse kan hjælpe herpaa ved sin Bevillingsmyndighed, jfr. Lovforslagets § 19, sidste Stykke. Denne Ordning er i sig selv uheldig, da det ikke har været Lovgiverens Hensigt at bestaae Gjærtilvirkningen, hvortil kommer, at Gjær udgjør en Udsørselsgjenstand, hvis Til-

virkere Staten ikke ved sin Beskatningsmaade bør vanskeliggjøre Konkurrencen paa det udenlandske Marked. Man har vel gjort gjældende, at den forandrede Beskatning vil sætte de Brændevinsbrændere, der tillige tilvirke Gjær, istand til at underbyde dem, der ikke gjøre det, derved at de ifødetfor helt at lade Gjæren nyde Godt af den erhvervede Skattefrihed kunne benytte den helt eller delvis til at mindske Prisen paa Brændevinen. Men hertil er at bemærke, at denne Mulighed dog maa anses som forholdsvis fjernere liggende, da den stærke Konkurrence paa det udenlandske Marked nok vil nyde Gjærtilvirkeren til at sætte Prisen saa billig som muligt. Og selv om den nævnte Mulighed endda skulde indtræde, ville de Brændevinsbrændere, som ikke tilvirke Gjær, dog saane tilstrækkelig Grund til at beklage sig, naar det til enhver Tid staar dem frit for at gaa over til ogsaa at tilvirke den. Vilde man til Trods herfor gaa den Vej at lade de Brændevinsbrændere, der tillige tilvirke Gjær, svare en højere Skat, vilde det være en Beskyttelse af een Produktionsgren mod en anden, som er i og for sig uheldig og ukjendt i vor Beskatningslovgivning.

Saavidt om Beskatningsmaaden.

hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Skattens Størrelse, har Udvalgets Flertal, fjøndt dets fleste Medlemmer i og for sig ere stemte for en betydelig Forhøielse af den, dog af Hensyn til, hvad der for Liden kan ventes gjennemført, enedes om at blive staaende ved den foreslaaede Sats, som endog er lidt lavere end den, om hvilken begge Thing enedes i 1871.

Et andet Mindretal i Udvalget (Kasle og Kammeskov) holder derimod i det Væsentlige paa den nuværende Afgift, da der efter dets For mening for Liden ikke er nogen Nødvendighed tilstede til at søge en Forhøielse af Skatterne.

Endelig har hele Udvalget foreslaaet en Støkke mindre Ændringer i Lovforslaget, blandt hvilke vi paa Forhaand kun henlede Opmærksomheden paa den, der gaar ud paa at fastholde den hidtilværende Ligelighed i Beskatningen, som Lovforslagets § 2, sidste Stykke, har opgivet til Fordel for de ufuldkomne Brænderier, saavel som paa de flere, der tilsigte i videst mulige Omfang at lade Brændevinsbrænderne nyde Godt af den Driftsfrihed, som den nye Beskatningsmaade muliggjør.

Lovrigt nøies vi med at henvise til de efterfølgende Bemærkninger angaaende de enkelte Ændringsforslag.

Til § 1.

I denne § har Udvalget kun fundet Anledning til at foreslaa et Par Ændringer i Afattelsen, idet Ordene „allerede færdig Brændevin eller Drant“ i 3die Stykkes 1—2 Linie formentlig for Korrektheds Skyld bør ombyttes med de i samme Stykkes sidste Linie benyttede Udtryk: „spiritusholdige Stoffer“. Sprogriktig bør der-